

Thứ Ba, 27-5-2025. Năm C
Tuesday, May-27-2025. Year C
Tuần 6 Phục Sinh

Cv 16, 22-34

Acts 16:22-34

Phaolô và ông Xila hát thánh ca cầu nguyện với Thiên Chúa (Cv 16,25)

Picture yourself with Paul and Silas: it's midnight, it's cold and damp, and you are in the innermost recesses of a Roman prison. You've been beaten with rods, and now you are chained to a stake in the ground. Would you feel much like singing hymns of praise and thanksgiving to the Lord?

Probably not. Sure, Paul and Silas would be singing. That's what saints do! But don't forget that they were human, just like you. They probably didn't feel like singing in that moment, either. But they did it anyway.

And you can bet it wasn't the first time! In almost every letter, you see Paul giving thanks to the Lord and exhorting his readers to "rejoice always." And he means "always"! "In all circumstances," he says, "give thanks, for this is the will of God for you in Christ Jesus" (1 Thessalonians 5:16, 18). In every single circumstance. Even when you've been brutally beaten and are lying in a prison cell!

So how did Paul—and Silas and all his other companions—do it? They made a habit of expressing their praise and thanksgiving to the Lord. Each time they lifted their hearts and voices in prayer, it changed them a little bit more. They found a new perspective when they raised their eyes above their circumstances and fixed their gaze on God. Their dispositions gradually changed, and they became more grateful to him in every situation.

We can work to develop this same habit of gratitude. Like anything we do, giving thanks and praise is something we can get better at. So

Hãy tưởng tượng bạn đang ở cùng Phaolô và Sila: nửa đêm, trời lạnh và ẩm ướt, và bạn đang ở trong góc sâu nhất của nhà tù La Mã. Bạn đã bị đánh bằng roi, và bây giờ bạn bị xích vào một cái cọc trên mặt đất. Bạn có muốn hát những bài thánh ca ngợi khen và tạ ơn Chúa không?

Có lẽ là không. Chắc chắn, Phaolô và Sila sẽ hát. Đó là những gì các thánh làm! Nhưng đừng quên rằng họ cũng là con người, giống như bạn. Có lẽ họ cũng không muốn hát vào lúc đó. Nhưng họ vẫn làm vậy.

Và bạn có thể cá rằng đó không phải là lần đầu tiên! Trong hầu hết mọi lá thư, bạn thấy Phaolô tạ ơn Chúa và khuyên độc giả của mình "hãy vui mừng luôn luôn". Và ông có ý nói "luôn luôn"! Ông nói "Trong mọi hoàn cảnh, hãy tạ ơn, vì đây là ý muốn của Thiên Chúa đối với anh em trong Đức Kitô Giêsu" (1Tx 5,16,18). Trong mọi hoàn cảnh. Ngay cả khi bạn bị đánh đập dã man và đang nằm trong phòng giam!

Vậy Phaolô - và Sila cùng tất cả những người bạn đồng hành khác - đã làm như thế nào? Họ đã tạo thói quen bày tỏ lời ngợi khen và tạ ơn Chúa. Mỗi lần họ nâng cao tâm lòng và giọng nói của mình trong lời cầu nguyện, điều đó đã thay đổi họ thêm một chút. Họ đã tìm thấy một góc nhìn mới khi họ hướng mắt lên trên hoàn cảnh của mình và hướng mắt về Chúa. Tâm tính của họ dần thay đổi và họ trở nên biết ơn Người hơn trong mọi tình huống.

Chúng ta có thể nỗ lực để phát triển thói quen biết ơn này. Giống như bất kỳ điều gì chúng ta làm, biết ơn và ngợi khen là điều chúng ta có thể làm tốt hơn. Vì vậy, hãy thực hành điều đó

practice it today, even in life's ordinary moments. Thank the Lord for a beautiful sunrise, or for a short wait at the doctor's office, or for the smiling clerk at your favorite store. Look for the Holy Spirit's presence in these situations and praise God. Then, like Paul and Silas, you will be more likely to give thanks to God even in the more difficult moments.

As you keep doing this, you will find the "prison doors" inside your heart opening. Any chains of fear and anxiety that you may struggle with will fall away, and you will be loosed from the shackles of resentment or bitterness that hold you bound.

"Lord, teach me to be thankful in every circumstance!"

ngay hôm nay, ngay cả trong những khoảnh khắc bình thường của cuộc sống. Cảm ơn Chúa vì một bình minh tuyệt đẹp, hoặc vì được chờ đợi một lát tại phòng khám bác sĩ, hoặc vì nhân viên bán hàng tươi cười tại cửa hàng yêu thích của bạn. Hãy tìm kiếm sự hiện diện của Chúa Thánh Thần trong những tình huống này và ngợi khen Chúa. Sau đó, giống như Phaolô và Sila, bạn sẽ có nhiều khả năng tạ ơn Chúa hơn ngay cả trong những khoảnh khắc khó khăn nhất.

Khi bạn tiếp tục làm điều này, bạn sẽ thấy "cánh cửa nhà tù" bên trong trái tim mình mở ra. Bất kỳ xiềng xích sợ hãi và lo lắng nào mà bạn có thể phải đấu tranh sẽ tan biến, và bạn sẽ được giải thoát khỏi xiềng xích của sự oán giận hoặc cay đắng đang trói buộc bạn.

Lạy Chúa, xin dạy con biết tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh!

Ga 16, 5-11   John 16:5-11
Thầy sẽ gửi Đấng Phù Trợ đến với anh em (Ga 16,7)

What is your life's purpose?

It is said that having a purpose can help us weather the highs and the lows of life. Knowing what our purpose is, we find it easier to soldier on when things get hard.

However, we all go through times of transition when our life's purpose may become harder to see or hold on to. These transitions can also help us clarify what our purpose really is. For instance, if you had poured all your energy into your job, you might feel more than a little lost when you retire. If you have built your life completely around raising your children, things might get shaky when they have all grown up and moved away from home. Transitions like these can lead us to ask, *What am I supposed to*

Mục đích cuộc sống của bạn là gì?

Người ta nói rằng sống có mục đích có thể giúp chúng ta vượt qua những thăng trầm của cuộc sống. Biết được mục đích của mình là gì, chúng ta sẽ dễ dàng hành động hơn khi mọi thứ trở nên khó khăn.

Tuy nhiên, tất cả chúng ta đều trải qua thời kỳ chuyển đổi khi mục đích sống của chúng ta có thể trở nên khó nhìn thấy hoặc khó giữ vững hơn. Những chuyển đổi này cũng có thể giúp chúng ta làm rõ mục đích thực sự của chúng ta là gì. Ví dụ, nếu bạn đã dồn hết tâm sức cho công việc của mình, bạn có thể cảm thấy hụt hẫng khi về hưu. Nếu bạn xây dựng cuộc sống của mình hoàn toàn xoay quanh việc nuôi dạy con cái của mình, mọi thứ có thể trở nên lung lay khi tất cả chúng đã trưởng thành và chuyển

do now? Who am I, anyway?

In today's Gospel reading, Jesus is helping his disciples clarify their life's purpose. He knows that his departure has the potential to upset them terribly, so he assures them that he will send the Advocate, the Holy Spirit, to be with them and guide them. He promises that this Spirit will help them stay focused on their most important purpose in life: to love him and to follow him.

St. Teresa of Calcutta once said, "I am a little pencil in God's hands. He does the thinking. He does the writing. He does everything; sometimes it is really hard because it is a broken pencil, and he has to sharpen it a little more." This was her life's purpose, whether she was teaching schoolgirls or feeding the hungry or addressing the United Nations. It can be ours as well.

If we make it our life's purpose to be a pencil in God's hands, we can be assured that, whatever we are doing, Jesus will be right there with us, encouraging us and giving us his grace. We can also be assured that if we go off course, his Spirit will be with us to prompt us and bring us back. Even if we are feeling aimless and lacking in direction, we can trust that God will find a way to break in and move us forward.

Your life does have a purpose. And it's the most glorious purpose ever: to be united with Christ, here and for eternity!

"Jesus, help me to become a pencil in your

đi xa nhà. Những chuyển đổi như thế này có thể khiến chúng ta tự hỏi, *Tôi phải làm gì bây giờ? Tôi là ai, dù sao đi nữa?*

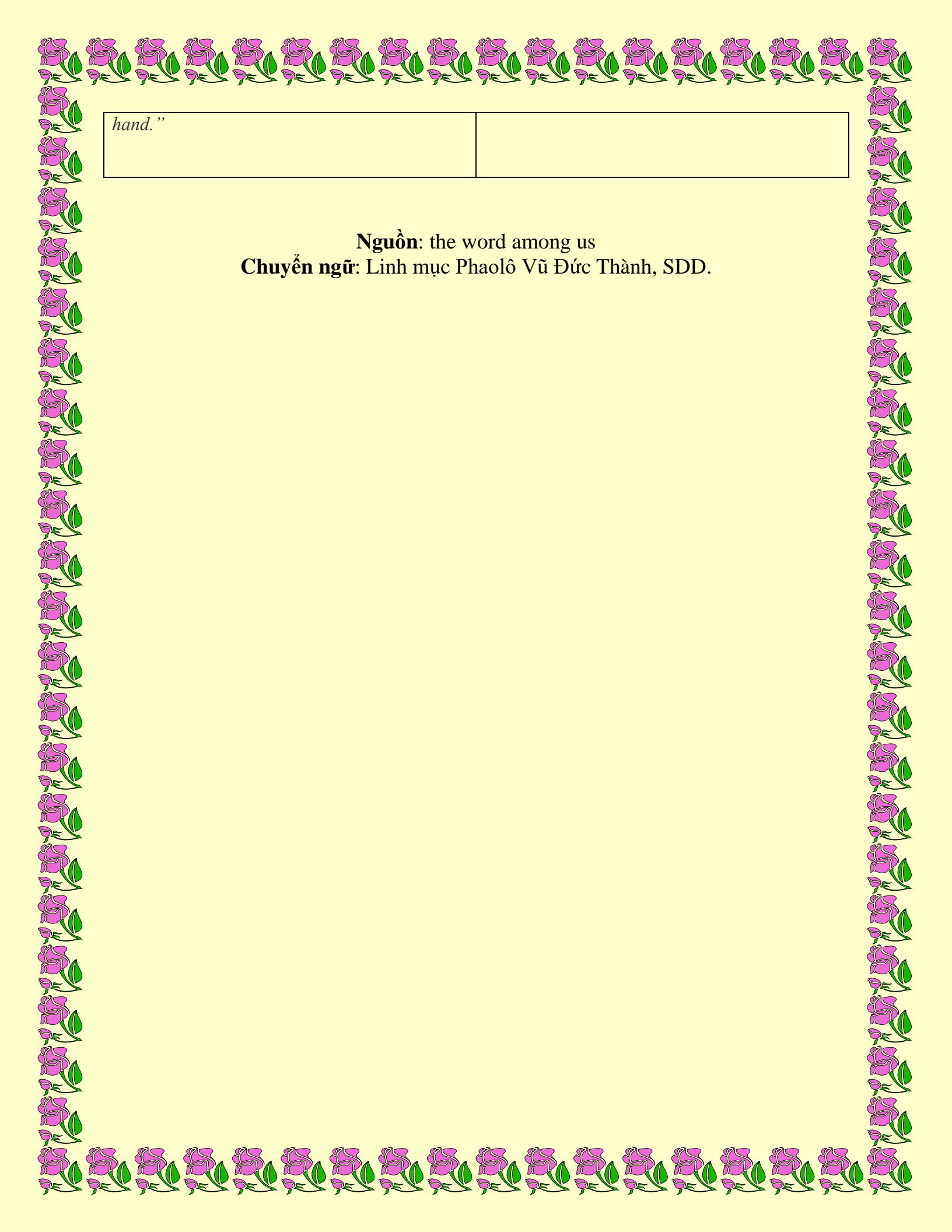
Trong bài đọc Tin mừng hôm nay, Chúa Giêsu đang giúp các môn đệ làm sáng tỏ mục đích sống của họ. Ngài biết rằng sự ra đi của mình có khả năng làm họ khó chịu khủng khiếp, vì vậy Ngài bảo đảm với họ rằng Ngài sẽ cử Đấng Bảo Trợ, là Chúa Thánh Thần, ở bên cạnh và hướng dẫn họ. Ngài hứa rằng Thần Khí này sẽ giúp họ tập trung vào mục đích quan trọng nhất trong cuộc đời: yêu Ngài và theo Ngài.

Thánh Têrêxa thành Calcutta từng nói: "Tôi là cây bút chì nhỏ trong tay Thiên Chúa. Ngài suy nghĩ. Ngài viết lách. Ngài làm mọi thứ; đôi khi nó thực sự rất khó vì nó là một cây bút chì gãy, và Ngài phải gọt giữa nó nhiều hơn một chút". Đây là mục đích sống của mẹ, cho dù mẹ đang dạy học cho các nữ sinh hay cho những người đói ăn hay nói chuyện với Liên Hợp Quốc. Nó cũng có thể là của chúng ta.

Nếu chúng ta coi mục đích của cuộc đời mình là cây bút chì trong tay Thiên Chúa, chúng ta có thể yên tâm rằng, dù chúng ta đang làm gì, Chúa Giêsu sẽ ở ngay đó với chúng ta, khuyến khích chúng ta và ban cho chúng ta ân sủng của Ngài. Chúng ta cũng có thể yên tâm rằng nếu chúng ta đi chệch hướng, Thánh Thần của Ngài sẽ ở bên chúng ta để thúc giục và đưa chúng ta trở lại. Ngay cả khi cảm thấy không có mục đích và thiếu phương hướng, chúng ta có thể tin tưởng rằng Thiên Chúa sẽ tìm ra cách để xen vào và thúc đẩy chúng ta về phía trước.

Cuộc sống của bạn có một mục đích. Và đó là mục đích vinh quang nhất từ trước đến nay: được kết hợp với Đức Kitô, ở đây và cho đến đời đời!

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy giúp con trở thành cây bút chì trong tay Chúa.

<i>hand.”</i>	
---------------	--

Nguồn: the word among us
Chuyên ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.